



**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus I. De Baptismo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

mi sordes. Hic per metaphoram baptis-
mus est, quia nec imprimit characterem,
nec confert aliquem effectum ex opere
operato, sed solum ex dispositione operan-
tis cum divino auxilio gratiam sanctifican-
tem, & remissionem peccati: & propriis-
simè pro baptismo fluminis, quod est pri-
mum Sacramentum, & janua, qua Eccle-
siam quis intrat, dum elementari aqua ab-
luitur, pronuntiante Ministro: *Ego te ba-
ptizo in nomine Patris & filii, & spiri-
tus sancti.* De baptismo porò in postre-
ma acceptione agitur presenti titulo. Quia
verò de hoc Sacramento particulariter
agunt Morales Theologi; ea solum attingamus,
quæ in sacris canonibus h. t. pro-
ponuntur.

ARTICULUS I.

De Baptismo.

3597 **B**aptismus fluminis multipliciter no-
minatur à sacra scriptura, & Patribus,
ut videre est apud Bellarm. *lib. 3. de sa-
cram. cap. 1.* Dicitur enim *circumcisio
Christi*, non manu facta, ad Coloss. 2. Di-
citur *sepultura*, ad Roman. 6. quia per
Baptismum spiritualiter consepelimur
Christo, ut resurgamus ad vitam gratia.
Dicitur *Lavacrum regenerationis*, Joaz.
3. Dicitur *Illuminatio*; Nam illud ad
Hebraeos. 6. *impossibile est eos qui semel
illuminati sunt*, explicatur de baptismo.
Dicitur *donum*: quia in eo maxima fit
peccatorum, eisque pœnæ debita condo-
natio. Dicitur *unctio*: quia per illum Spi-
ritus sancti gratiâ inungimur in regnum
Sacerdotale Christi. Dicitur *Indumen-
tum*: quia per ipsum tegitur nuditas, quam
peccatum originale induerat. Denique
antonomastice *signaculum* appellatur:
quia per baptismum omnes Christi oves
primum ejus signum accipiunt, quo ab
alienis discernantur.

3598 In Catechismo Romano p. 2. c. 2. defi-
nitur: *Sacramentum regenerationis per
aquam in verbo vite.* Loco generis po-
nitur *Sacramentum*. Reliqua ponuntur
loco differentia: præsertim particula (*re-
generationis*) per hanc enim sufficienter
distinguitur baptismus à reliquis Sacra-
mentis, quæ, licet suo modo vivificent;
& pœnitentia spiritualiter mortuos resu-

scitet: at solus baptismus dicitur *regene-
rare*: quia solus confert vitam spiritua-
lem omnino primam: est autem *regene-
ratio*, quasi secunda generatio, quæ post
primam naturalem, collatam à parenti-
bus, supernaturaliter confertur à Christo.
In illis verbis (*Per aquam in verbo vite*)
continetur alia definitio physica, tradita
per partes physicas, nempe *per aquam ele-
mentarem*, quæ est materia remota; &
per *verbum vite*, scilicet invocationem
S. Trinitatis, quæ est illius forma.

Magis perspicuè traditur definitio phy- 3599
sica à Magistro in 4. *dist. 3.* in hunc mo-
dum: Baptismus est ablutio corporis ex-
terior facta sub forma præscripta verbo-
rum. Reddit hunc sensum per Synecdo-
chen, ut notat Bellanus *quæst. 66. a. 1. n.*
4. Baptismus est Sacramentum constans
ablutione corporis exteriori facta sub præ-
scripta forma verborum: subintellige,
cum legitima intentione: Ubi licet fiat
solum expressa mentio materiae, & formæ
partialis, scilicet *ablutionis*, & *prolatio-
nis verborum*, quibus constat Baptismus
tanquam toto integro materiali, & subje-
cto, cui inest sacramentalis significatio;
hæc tamen in esse intelligitur, & sensus red-
ditur: *baptismus est ablutio corporis, &
præscriptæ formæ prolatio, quæ rege-
nerationem spirituales significant*; his
præmissis:

Quæstio. 1. est, an sit de necessitate for- 3600
mæ in Baptismo, ut exprimat *actus ba-
ptizandi*? hanc quæstionem continet c.
si quis. 1. h. t. ubi Alexander III. *si quis*,
inquit, *puerunter in aqua immerferit
in nomine Patris & Filii, & Spiritus
Sancti, Amen:* & non dixerit: *ergo ba-
ptizo te in nomine Patris, & Filii, & Spi-
ritus sancti, non est puer baptizatus.*

Pro explicatione hujus canonis, quan-
tum pertinet ad nostrum institutum, not.
1. olim trinam immersionem fuisse in usu
Ecclesiæ, & ex præcepto Apostolorum, ita
ut *Pater* nominaretur in prima immersione;
Filius in secunda; *Spiritus Sanctus* in
tertia; non tamen esse de necessitate Sa-
cramenti; & ideo sequendam in unaqua-
que regione consuetudinem Ecclesiæ Ca-
thedralis rectè tradit Bonacina de Sacra-
ment. *D. 2. q. 2. p. 3. num. 16. in n. seq.*
dicens, validum esse baptismum sive ad-
ministraretur immergendo corpus in aquam,

ut apud Lusitanos fieri consuevit; siue infundendo, & applicando aquam corpori, ut alibi fit. Quæ autem aqua sit materia remota baptismi, vide per citatos ad cap. *n. 19.* de summa Trinitate.

3601 Not. 2. ex dicto c. 1. esse de substantia formæ baptismi verba, quibus exprimitur actus baptizandi, seu actio, quæ exercetur circa eum, qui baptizatur, siue exprimitur per verbum *baptizo*, siue per verbum *abluo*, *mergo*, quod verum est, licet exprimat in secunda, vel tertia persona, ut *baptizaris*, vel *baptizatur*; dummodo significetur actio baptizantis in actu exercito. De essentia autem baptismi non est, quod exprimat persona ministri siue explicitè, siue implicitè. Nam in forma Græcorum dicitur: *baptizetur servus Christi*, quin dicatur à quò; secus est, de persona baptizandi, siue dicatur *baptizo te*, siue *baptizo hunc*, siue *Titium*, siue *tu baptizaris a me*, prout hoc colligunt ex dict. c. 1. & CC. Florentin. Suarez tom. 3. D. 21. sect. 2. conclus. 3. & complures alii.

3602 Altera quæstio est, an sit de necessitate formæ baptismi explicita divinarum personarum expressio, nec sufficiat solum implicita? v. g. *baptizo te in nomine SS. Trinitatis*, vel *in nomine Christi*, &c. quod omnino sit de necessitate explicita illarum expressio; qui enim non est immersus aquæ, vel ablutus *in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti*, non est baptizatus, ut colligitur ex dict. c. 1. ubi & exprimi debere actionem baptizantis, & invocationem *Patris, & Filii, & Spiritus sancti* habetur, ut patet ex forma, quam, tanquam substantialem Alexander III. contraponit priori, tanquam laboranti defectu substantiali; item ex c. *Multi*. 82. dist. 4. de Consecrat. ibi: *Multi sunt, qui in nomine solummodo Christi unâ etiam immersione se asserunt baptizare: Evangelicum verò præceptum ipso Deo, & Domino Salvatore nostro Jesu Christo tradente, nos admonet, in nomine Trinitatis, trinâ etiam immersione, sanctum baptismum unicuique tribuere*, dicente Domino discipulis suis, (ite, baptizate omnes gentes, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti) ita Pelagius Papa ad Gaudentium Episcopum, V. Suarez tom. 3. de Sacram. D. 21. sect. 3. & seqq.

3603 Dices: Nicolaus Papa, consultus à Bul-

garis, ut habetur in c. *a quodam* 24. dist. 4. de Consecr. quid de iis agendum esset, qui baptizati fuerunt à quodam, de quo nesciebatur, utrum Judæus, Paganus, an Christianus esset? respondit: *si in nomine S. Trinitatis, vel tantum in Christi nomine (sicut in actibus Apostolorum legitur,) baptizati sint, constat, eos non esse de novo baptizandos: ergo baptismus collatus in nomine Trinitatis, vel Christi tantum, non expressis tribus personis divinis, est validus?* R. dato anteced. quoad responsum Nicolai; N. conseq. nam licet Pontifex dixerit, eos non esse rebaptizandos, qui baptizati sunt *in nomine Sanctæ Trinitatis*, per hoc tamen non definit, valere baptismum si solum implicitè tres personæ sint expressæ (nam hoc non erat propositum à Bulgaris) sed tantum, an valeret, non obstante, quod collatus sit à Judæo, vel Pagano? & ad hoc respondit, *propterea non esse rebaptizandos, modo servaverint debitam formam, qua fieri debet invocatio SS. Trinitatis*; ex cit. autem juribus, c. 1. h. t. & c. *Multi supra* constat, fieri debere explicitam trium personarum invocationem; ergo.

Ad alterum, quod dixit Nicolaus Pontifex in cit. c. *a quodam*, non esse rebaptizandos, qui baptizati sunt *in nomine Christi*, triplex est responsio; prima est S. Thoma. 3. p. q. 66. a. 6. & Glosse in c. 1. h. t. V. *in nomine*, & c. *a quodam*, V. *Trinitatis*, dicentis: in primitiva Ecclesia baptismum fuisse collatum *in nomine Christi*, ut amplificaretur nomen ejusdem, ex dispensatione ipsius Christi ad tempus concessâ: sed postea rursus revocata; quia in nomine Christi implicitè continentur tres personæ divinae, scilicet *Pater unigenitus, & Filius unctus, & Spiritus sanctus*, per quem est unctus.

Altera est illorum, qui dicunt, quando baptismus dicitur collatus *in nomine Christi*, non significari, fuisse collatum expressâ invocatione *solum Christi*; sed etiam tunc factam semper explicitam invocationem omnium trium personarum distinctè; atque adeo per verbum illud *in nomine Christi*, aliud non significari, quàm, quod baptismus administratur, & conferatur *in nomine*, hoc est, *in fide virtute, & meritis Christi*, à quibus baptismus collatus sub explicita invocatione trium

trium divinarum personarum omnem suam vim, & originem habet; & sic intelligi, quando actibus Apostolorum dicitur, baptizatos esse *in nomine Christi*, nimirum in virtute, & merito ejus; non autem solâ invocatione ejus; ita Suarez cit. D. 21. sect. 2. vers. ad decretum, & alii.

3606 Tertia est eorum, qui volunt, cum dicuntur validè baptizati, qui baptizati sunt *in nomine Christi*, aliud non intelligi, quam valere baptismum, si locò hujus nominis *Filii*, expressum sit nomen *Christi*, baptismum scilicet sic conferendo: *ego te baptizo in nomine Patris, & Christi, & Spiritus sancti*; pro hac responsione refert Barbol. in cit. c. 1. n. 9. Henriquez, Vivaldum, &c. ad quaestionem autem, an aliquando administratus fuerit baptismus *nomine Christi tantum*? affirmant aliqui, ex dispensatione Christi solum ad tempus concessa, ut retulimus n. 3604. aliis distinguuntur rectius, & negantibus, si *in nomine Christi tantum* importet idem, ac sub invocatione, seu expressione *Christi tantum*; affirmantibus verò, si solum importet idem, ac, *in merito Christi tantum*, seu tantum *in vi meritorum Christi*.

3607 Tertia quaestio est, utrum si probabile sit dubium, an quis sit, vel non sit baptizatus, debeat baptizari? ad hoc respondit Alexander III. ut habetur c. de quibus. 2. h. t. ubi: *De quibus dubium est, an baptizati fuerint? baptizentur his verbis praemissis: non te rebaptizo, sed si nondum baptizatus es, ego baptizo te.* Occasionem huic Pontificis rescripto dedit Gallia, cum enim in ibi reperirentur plures baptizati, & dubii, an sub legitima forma? ideo rescripsit Alexander in praesenti, eos iterum baptizandos esse sub forma in praesenti praescripta; sic Gonzalez in dict. c. 2. n. 1. Sed de hac materia diximus lib. 5. tit. 9. anum. 788. plura in Theologia morali, cum ageremus de Sacramentis in particulari; & videri potest Quintanaduen. in suis singularibus, à singulari. 1. Gibalinus de Irregularitat. c. 5. consec. 4. Dicastillo de Sacrament. tom. 1. tr. 2. D. 1. d. 7. & alii eum Cardin. de Lugo in Respons. moral.

3608 Quarta quaestio est, an possit quis se ipsum baptizare, *baptismo fluminis*? hoc dubium propositum fuit Innocentio III. ut habetur in c. Debitum 4. h. t. ubi, cum quidam Judaeus, in mortis articulo consti-

tutus, ac inter Judaeos tantum existens, in aquam seipsum immerisset dicens: *ego baptizome in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti*; & Metensis Episcopus dubitasset, utrum ille Judaeus, in deo nomine Christiana fidei perseverans, debeat baptizari? respondit Pontifex: *quod, cum inter baptizantem, & baptizatum debeat esse discretio (sicut ex verbis Domini colligitur, dicentis Apostolis: baptizate omnes gentes in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.) memoratus Judaeus est ab alio baptizandus, ut ostendatur, quod alius est, qui baptizatur, & alius, qui baptizat*: ad quod etiam designandum, ipse Christus, non à se ipso, sed à Joanne baptizari voluit. Ex hoc aliqui deducunt, etiam in aliis Sacramentis novae legis, suscipientem egere ministro à se distincto, si excipias Eucharistiam, ut notat Gonzalez ad dict. c. debitum. n. 1. sed hoc non procedit in matrimonio.

Quaeri potuisset ulterius, an si Judaeus, qui seipsum baptizavit, continuo decessisset, ad patriam (intellige, caelestem) protinus evolasset per Sacramenti fidem? respondit ultroneè loc. cit. Pontifex: quod sic; non tamen propter fidem Sacramentum; sed propter fidem Sacramenti; id est, per contritionem, & fidem vivam cum voto baptismi. Unde jam colligitur, illum, qui se ipsum in articulo mortis baptizavit, non esse salvandum *ratione baptismi actualis*; quia nullus potest seipsum baptizare; fieri tamen potest, ut salvetur *ratione baptismi in voto*; quia creditur habere contritionem cum proposito baptismi; ita Lazar. in compendio Navarri, V. baptismus n. 16. quem refert Bonacin. dict. n. 20. vers. ex dictis. Bene igitur docent Henric. dict. lib. 2. c. 3. §. 4. in princ. & Aegid. de Coninck. de Sacram. & censur. tom. 1. q. 68. art. 2. n. 31. voluisse Christum, ut quando à baptismo in re (propter impotentiam in necessitate, vel aliàs ob aliam causam) excusatur adultus, salutem haberet per baptismum *in voto*, id est, per positivum actum contritionis, aut dilectionis Dei, vel Martyrii.

Quinta quaestio est, an illi parvuli sint baptizati, seu pro Christianis habendi, quos, in articulo mortis constitutos, propter

pter aquæ penuriam, & absentiam sacerdotis, aliquorum simplicit. in caput, ac pectus, ac inter scapulas pro baptismo salivæ conspersione lenivit. Respondit idem Innocentius III. (ut habetur c. *Non ut apponeres*, 5. h. t.) cum in baptismo duo semper (videlicet *verbum, & elementum*) necessariò requirantur, juxta quod veritas de verbo ait: (*Euntes in mundum universum, baptizate omnes gentes in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti*); eademque dicat de elemento: *nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non introibit in regnum caelorum*) dubitari non debere, illos verum non habere baptismum, in quibus non solum utrumque prædictorum, sed eorum alterum est omissum; ubi not. per *verbum* hic intelligi formam verbalem, de qua supra; ac *elementum*, materiam remotam, quæ est aqua naturalis, seu elementaris, de qua Casista, ac CC. Florent. in decreto unionis Armenorum, de Sacram. §. 1. & *Trid. Sess. 7. de bapt. c. 2.*

3611 Sexta quæstio est, an Græci licitè recusat celebrare in Altaribus, in quibus antè celebrarunt Latini Sacerdotes, reputantes propterea ejusmodi altaria inquinata, dum prius laventur? Quæstio hæc mota fuit in CC. generali ut habetur c. *Licet* 6. h. t. Postquam enim Græcorum Ecclesia cum quibusdam complicibus, & fautoribus suis, ab obedientia Sedis Apostolica se subtraxit, in tantum Græci ceperunt abominari Latinos, quod inter alia, quæ in derogationem eorum impiè committebant, si quando Sacerdotes Latini super eorum celebrassent altaria, non prius ipsi sacrificabant in ipsis, quàm ea, *tanquam per hoc inquinata* lavissent; baptizatos etiam à Latinis ipsi Græci rebaptizare ausu temerario præsumebant, & adhuc, prout tunc Pontifici relatum erat, quidam hoc agere non verentur; his intellectis Innocentius III. cum eodem CC. statuit, dicens: *Volentes igitur tantum scandalum ab Ecclesia Dei amovere, sacro suadente Concilio, districte precipimus, ut talia de cætero non præsumant, conformantes se, tanquam filii obedientiæ, sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, Matri suæ, ut sit unum ovile, & unus pastor. Si quis autem tale quid præsumserit, excommunicationis mucrone percussus, ab*

omni officio, & beneficio Ecclesiastico deponatur; Textus per se clarus est.

Præter dicta, visum est paucis annotare, 3612 seqq. 1. cum dixerimus, quando morale, seu prudens dubiù occurrit de valide recepto, vel collato baptismo debere illum iterari sub conditione, cum baptismus sit necessarius ad salutem, necessitate mediè, ut tradit Quintanaduennas *tr. 1. singulari* 1. n. 9. & *ing.* 13. dubitari posse, quando censetur morale periculum, vel potius quid morale simpliciter dicatur? hoc inquiri potest universaliter, quando dicitur, *aliquid, loquendo moraliter, fieri non posse.* Cardinalis de Lugo in Responsis moralibus *l. 1. D. 1. n. 12.* ait: *morale periculum censeri, quando prudenter formidare possumus, ne hoc ipsum contingat, cujus periculum morale adesse dicitur.* Hinc censet, quando prudenter dubitatur, an hæreticus in baptismo adhibuerit debitam formam, materiam, vel intentionem: *hominem ab illo baptizatum, posse, ac debere baptizari sub conditione; sic Cardinal. de Lugo D. 2. n. 4.* Unde, & Quintanaduennas *cit. singulari* 1. censet; *prudens dubium* adesse, si Parochus, vel obstetric fateatur, se exploribus, quos baptizaverunt, non habuisse intentionem baptizandi circa aliquos, sibi omnino ignotos. 2. si quis baptizatus sit à Pagano, Judæo, Saraceno, aut hæretico, ex hoc præcisè, quòd baptizantes tales sint; prout habet *singulari* 1. 3. si infantes à parentibus, cognatis, obstetricibus, vel aliis laicis, ob mortis periculum, vel aliam causam domi, vel alibi baptizati sint; sic habet *singulari* 5.

Annotandum. 2. quando propter prudens dubium (*an prior baptismus validus, reiterandus sit sub conditione*) hunc conferri posse à quolibet tam Sacerdote, quàm Diacono, vel Subdiacono; imò & Laico, etiam si Sacerdos commode haberi possit, vel Parochus; nec hujus licentiam requiri. 2. in eo casu *Patrimium* non esse necessariò adhibendum; ex hoc baptismo non nasci impedimentum cognationis spiritualis; 4. solennitatem, & ritus baptismi solennis, in hoc casu non requiri. 5. conditionem (*si non est verè baptizatus*) à baptizante apponendam sufficere, *mente retentam*, nisi nullitas prioris baptismi notoria foret, de quibus videri potest

potest Quintanad. à sing. 17. ac demum, Filium Judæi, volentem baptizari, posse baptizari etiam Patre invito, quando dubitatur de sufficienti usu rationis, docet Suarez tom. 3. in 3. p. D. Thom. D. 25. S. 3. saltem, si necessitas urgeat.

ARTICULUS. II.

De Effectu Baptismi.

3614 **A**Nte resolutionem nox. in Clement. unica, h. t. prohiberi, ne de cætero Baptismus conferatur in Aulis, vel Cameris, vel aliis domibus privatis, sed in Ecclesiis tantum, in quibus sunt fontes ad hoc specialiter deputati: nisi baptizandi Regum, vel Principum liberi extiterint, (quod Gloss. hic V. Regum, extendit etiam ad Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum & aliorum Potentatum liberos) vel talis necessitas emerferit, propter quam nequeat ad Ecclesiam absque periculo (sive pueri baptizandi, sive ob hostilitatem, vel locum obfessum, Gloss. hic V. Periculo,) accessus haberi. Qui autem se-cus præsumpserit (baptizando in talibus locis) aut suam in hoc præsentiam (ex proposito, Gloss. hic V. Præsentiam) exhibuerit, hic per Episcopum suum puniatur (arbitrariè) ut alii similia attentare non præsumant; quo posito, nunc descendendo ad quæstionem propositam, B. Baptismi effectum exponi in c. Majores 3. h. t. idque propter varios errores, qui circa Baptismum parvulorum, seu infantium, varii fuerunt, non solum hæreticorum, sed etiam Catholicorum, ut notat Gonzalez in dict. c. Minores à n. 3. Primò igitur in dict. c. Majores, decidit Innocentius III. Baptismum utiliter, & cum effectu, (de quo in seqq.) conferri parvulis, & infantibus, licet nec credant, nec intelligant; quia remittit culpam originalem, & coelum aperit, quod aliàs originali culpa omnibus in Adamo lapsis clausum erat; constat ex ipso textu ibi: respondemus, quòd Baptisma Circumcisioni successit: absit enim, ut in illam damnatam hæresim incidamus, quæ perperam affirmabat, Legem cum Evangelio, Circumcisionem cum Baptismo servandam; quoniam, secundum Apostolum dicentem ad Galatas: Si circumcidimini, Christus vobis nihil prodest. Cum ergo Circumcisio, tam adultis, quàm

Tom. III.

parvulis ex præcepto Domini conferretur, ne Baptismus, qui successit in loco ipsius, & generalior tamen existit (cum tam Viri, quàm Femine baptizentur) minoris videatur effectus, tam adultis est, quàm parvulis conferendus. Nam sicut olim sine distinctione qualibet Mosaica lex clamabat: Anima cujus præputii caro circumcisa non fuerit, peribit de populo suo, ita nunc distinctè vox intonat Evangelica: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu Sancto, non intrabit in regnum DEI, ab hac generalitate, nec sexum, nec ætatem excludens. Unde sicut anima circumcisi de populo suo non peribat, sic qui ex aqua fuerit, & Spiritu Sancto renatus, regnicælorum introitum obtinebit.

Advertit autem ibidem Pontifex, ca- 3615
tè adnotandum, quantum plus Baptismus hodie conferat Christianis, quàm quondam Judæis Circumcisio contulisset. Dicitur est in fine prædictæ Auctoritatis inductæ de veteri lege: Peribit de populo suo, in Evangelica verò veritate subjunctum est: non introibit in regnum DEI: quoniam, etsi originalis culpa remittebatur per Circumcisionis mysterium, & damnationis periculum vitabatur, non tamen perveniebatur ad regnum cælorum, quousque per mortem Christi fuit omnibus observatum: sed per Sacramentum Baptismi Christi sanguine rubricati, culpa remittitur, vitatur periculum, & ad regnum cælorum etiam pervenitur, cujus januam Christi sanguis fidelibus misericorditer reservavit.

Quoniam verò, qui negabant, par- 3616
vulis prodesse Baptismum, susceptum ante usum rationis, hoc non tam ratione, quàm auctoritate persuadere nitebantur; iisdem etiam loco cit. legitimam solutionem reddit. Fundamenta illorum erant, quòd, cum secundum verbum Jacobi Apostoli dicentis in Epistola sua: Charitas operit multitudinem peccatorum, & juxta testimonium veritatis in Evangelio de peccatrice, quæ ipsius pedes laverat, prohibentis: Dimissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum, non nisi per charitatem, & in charitate crimina dimittantur: parvulis, qui nec sentiunt, nec consentiunt, & charitatem non habent, quæ sentientibus, & consentientibus tantum infunditur, peccatum non dimittitur in

000 00

Bapti-